

व्यक्तिगत विकासका लागि येशू नमुना

खम्बाहरूको एक प्रमुख क्षेत्र तपाईंको आफ्नै व्यक्तिगत जीवन र बोलावट हो। त्यसमा, एक अति महत्त्वपूर्ण विषय भनेको तपाईंको आफ्नै व्यक्तिगत वृद्धि र विकास हो, अर्थात् तपाईं कसरी परिपक्व र एक व्यक्तिको रूपमा र तपाईंको सेवकाइमा र बोलावटमा कसरी अझ राम्रो बन्नुहुनेछ भन्ने कुरा हो। येशू आफैले पनि यो गर्नुभएकोले उहाँले हामीलाई यसको एउटा नमुना दिनुहुन्छ। यो कुरा लूका 2:52 मा उल्लेख गरिएको छ। त्यहाँ यसो भनिएको छ। 'अनि येशू बुद्धिमा, कदमा र परमेश्वर र मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्दै जानुभयो।'

यहाँ पाइने क्रिया शब्द 'बढ्दै जानुभयो' को अर्थ उहाँले कहिल्यै बढ्न छोडनुभएन भन्ने हुन्छ। उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। हामी सधैं यो कल्पना गर्छौं, कि उहाँको किशोरावस्थाको अन्त्यतिर वा उहाँ 20 वर्षको हुनुहुँदा त्यस्तो अवस्थामा पुग्नुभयो, जुन बेला उहाँ बलिया र असल हुनुभएको थाहा पाउनुभयो र उहाँलाई अझ बढ्नु आवश्यक भएन। हामी यस्तै सोच्छौं।

तर सुसमाचारका पुस्तकहरूमा लेखिएको छ, येशूले व्यक्तिगत वृद्धि र विकास उहाँको पहिचानको भाग हो भनी जान्नुहुन्थ्यो, यसैले यो हाम्रो पनि पहिचानको भाग हुनुपर्छ। हामी उहाँको नमुनालाई पछ्याउन सक्छौं, तर त्यसो गर्नअघि, हामीले यो प्रश्न पनि गर्नुपर्छ- कुन कुराले हामीलाई हाम्रो व्यक्तिगत विकासका लागि उत्प्रेरित गरिरहेको छ? यसबाट के-के फाइदाहरू हुन्छन्? किनकि धेरै पटक जब हामी राम्रो हुनु, बलियो बन्नु, बढ्दै जानुका फाइदाहरूबारे सोच्दछौं, तब त्यसले हामीलाई अझ दक्ष बनाउँछ, यसले हामीलाई निरन्तर परिवर्तन भइरहने संसारका निम्ति सुहाउँदो बनाउँछ, यसले हामीलाई अझ धेरै मौकाहरू दिन्छ भनी सोच्छौं। ती सबै साँचो कुरा हुन्, तर हामीले आफैलाई सधैं व्यक्तिगत रूपमा बढ्दैजाने स्थितिमा राख्नुको उद्देश्य त्यो होइन। म विश्वास गर्छु, यो हाम्रा लागि एउटा धेरै महत्त्वपूर्ण जग हो। अगुवाहरूको रूपमा, हामी सधैं बढ्नेछौं। तर हामी बढ्छौं भन्ने कुरा मार्कुस 14 अध्यायको एउटा घटनामा हाम्रो लागि राम्रोसँग देखाइएको छ। येशू भोजन खाँदैहुनुहुन्छ र चेलाहरू त्यहाँ छन् र त्यहाँ एउटी महिला आउँछिन् र उनले महङ्गो अत्तरको शीशी फुटाएर येशूको पाठमा घस्छिन् (अभिषेक/आराधना गर्छिन्), जुन कुरा देखेर चेलाहरू रिसाउँछन्।

पत्रुस र चेलाहरूले यसो भनिरहेका छन्, "पर्ख, यो बेचेर त्यसको पैसा गरिबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो। यहूदा भन्छन्, "यो कस्तो बर्बादी हो।" अनि येशूले तिनीहरूलाई रोक्नुभयो र उहाँले तिनीहरूलाई हप्काउँदै भन्नुभयो, "त्यसले मप्रति असल काम गरेकी छ।" त्यहाँ त्यो महिला र उनको कार्य अनि चेलाहरू र यहूदाबीच एउटा भिन्नता छ।

त्यो भिन्नताले हामी व्यक्तिगत वृद्धि र व्यक्तिगत विकास किन गर्छौं भन्ने कुराको पछि रहेको हाम्रो उद्देश्य प्रकट गर्दछ। तपाईंले यहूदालाई देख्नुहुन्छ, हामी जान्दछौं, तिनी सधैं आफ्नो व्यक्तिगत लाभका लागि त्यहाँ थिए। यस घटनाको केही समयपछि तिनी जान्छन् र येशूलाई पक्राउनका निम्ति 30 वटा चाँदीको टुक्रा लिन तयार हुन्छन्। तिनी सधैं आफ्नो फाइदाको पछि थिए। हामी फाइदाका निम्ति मात्र व्यक्तिगत विकासको पछि लाग्दैनौं। हामी यस प्रकारको लाभको विश्लेषण गर्दैनौं। यदि मैले यी अतिरिक्त अध्ययनहरू गर्छु भने, म यति धेरै बुद्धिमान् हुनेछु र त्यसले कुनै न कुनै प्रकारले मलाई फाइदा पुऱ्याउनेछ। व्यक्तिगत विकास भन्ने कुरा आशिष् पाउनका निम्ति मात्र हुँदैन। त्यसपछि तपाईंका चेलाहरू थिए। त्यो समयमा, जुन निस्तार-चाडको समय थियो, त्यो समयको धार्मिक चलनअनुसार गरिबहरूलाई भेटी दिइन्थ्यो। यसैले जब

तिनीहरूले यो धेरै मूल्यको अन्तर येशूमाथि खन्याइएको देख्छन्, तिनीहरूले संस्कृति र गरिबहरूलाई भेटी दिने आवश्यकताबारे सोच्छन्, त्यसैले रिसाउँछन्। त्यसद्वारा हामी संस्कृतिले माग गरेको कुरा गर्न सक्थ्यौं। हामीले आफ्नो धार्मिक कार्य र दायित्व पूरा गर्न सक्थ्यौं भनी सोच्छन्।

कहिलेकहीं त्यो कुरा व्यक्तिगत विकासमा हाम्रो प्रेरणा बन्छ। अनि हामी यदि "म मेरो कर्तव्य र जिम्मेवारीको कारण मेरो बोलावट र सेवकाइमा अझ राम्रो बन्नुपर्छ" भन्छौं भने त्यो एउटा धेरै नराम्रो प्रेरणा हुन्छ।

तपाईंले आफ्नो बोलावटलाई सही ठहराउन वा प्रमाणित गर्न व्यक्तिगत विकास गर्नुहुँदैन।

किनकि तपाईंसँग यहूदा छ, जसले भन्छ, 'यसले कसरी मलाई फाइदा पुऱ्याउँछ?' तपाईंसँग चेलाहरू छन्, जसले भन्छन्, 'यो हाम्रो कर्तव्य हो। यो हाम्रो जिम्मेवारी हो।'

त्यसपछि तपाईंसँग यो महिला छिन्।

उनले असलपनको कारणले गर्दा यस्तो गरेकी थिइन्।

येशूले यसो पनि भन्नुभयो, "उनले मेरो लागि असल काम गरेकी छ।" त्यहाँ स्वतन्त्रता थियो। त्यहाँ आनन्द थियो। यो कथाले हामीलाई बताउँछ, यस महिलाले अरु मानिसहरूले उनको बारेमा के सोच्छन् भन्ने कुनै वास्ता गरिनन्। उनले कठिनाइ, चुनौती र आलोचना सहनुपर्नेछ भनी उनी जान्दथिन्। त्यसले कुनै फरक पारेन। के तपाईं यस्तो जीवन जिउने कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ जहाँ अरुले तपाईंको बारेमा के सोच्छन् भन्ने कुराको तपाईं कुनै वास्ता गर्नुहुन्छ? यी महिलाले उदार बनेर यो कार्य गरिन्। त्यो अन्तर सायद उनको परिवारको सम्पत्ति र भविष्यका लागि परिवारको सुरक्षा थियो। उनले ती सबै दिइन्। उनले परमेश्वरले नै जुटाउनुहुनेछ भनी भरोसा राखिन्। उनले येशूमा देखेकी असलपनको कारणले आराधनास्वरूप त्यो कार्य गरिन्। उनको मनमा कुनै डर छैन। उनमा स्वतन्त्रता छ। त्यहाँ यो आनन्द छ। उनी हाम्रा निमित्त हामी किन बढ्न चाहन्छौं भन्ने कुराको एउटा तस्वीर हुन्।

ख्रीष्टियन अगुवाहरूको रूपमा हामी बढ्न चाहन्छौं र व्यक्तिगत विकासका लागि आफूलाई समर्पण गर्न चाहन्छौं, तर कर्तव्य र जिम्मेवारी सम्झेर होइन बरु येशूको असलपन(सुन्दरता)का निमित्त उहाँको आराधना र महिमाका निमित्त त्यसो गर्दछौं।

येशूले मर्कस 14 अध्यायमा यस महिलाको बारेमा बोल्दै भन्नुहुन्छ, "उनले जे गर्न सक्थी, त्यही गरेकी छ।"

येशू जसरी बढ्नुभयो म त्यसरी नै बढ्नुपर्छ, किनकि त्यसो गर्दा नै उहाँको महिमा हुन्छ।

कहिले सेवकाइमा, कहिले ख्रीष्टियन अगुवाहरूको रूपमा प्रभुसँग हाम्रो सम्बन्ध धेरै परिचित हुन्छ।

कहीं न कहीं त्यो सुन्दरता(असलपना) घटेको हुन्छ।

हामी यस महिलालाई देखेर भन्छौं, "वाह, म पनि त्यसै गर्ने गर्थे।" हामी व्यक्तिगत विकास र वृद्धि साथै येशूको नमुनासम्बन्धी हाम्रो अध्ययनमा हामीलाई कुन कुराले प्रोत्साहित गर्छ- कर्तव्य वा जिम्मेवारीले होइन, व्यक्तिगत लाभले होइन, तर उहाँको सुन्दरताले उहाँको महिमा हुँदछ भन्ने कुराद्वारा जग बसाल्दै सुरु गर्दछौं। त्यस जगमाथि हामी लूका 2:52 मा हामीलाई दिइएको उहाँको नमुनालाई पछ्याउन सक्छौं। यस पदले हामीलाई येशू बढ्दैजानुभएको चारवटा विशेष क्षेत्रहरू देखाउँछ। ख्रीष्टियन अगुवाहरू, ख्रीष्टियन सेवकहरूको रूपमा हामी चार क्षेत्रहरूमा बढ्नु आवश्यक छ। पहिले, यसले भन्छ, "उहाँ बुद्धिमा बढ्नुभयो। उहाँ आफ्नो ज्ञान(विचार)मा बढ्नुभयो। उहाँ आफ्नो ज्ञानमा बढ्नुभयो। उहाँ ज्ञान-ज्ञान वृद्धि हुँदै र बढ्दैजानुभयो। उहाँ आफ्नो समझमा बढ्दैजानुभयो।"

जब तपाईं आफ्नो नेतृत्वमा बढ्दैजानुहुन्छ, तब तपाईं आफ्नो दिमागमा बढ्नु पनि साँच्चै महत्त्वपूर्ण हुन्छ, जसले गर्दा तपाईं येशूले तपाईंलाई दिनुभएको दिमागद्वारा अझ राम्रो सोचविचार गर्न तपाईंको दिमागमा बढ्नुहुनेछ।

अझ जोरदार र अझ राम्रोसँग सोचविचार गर्नु भनेको वास्तवमा तपाईंद्वारा काम गर्नुहुने पवित्र आत्माको विरोध गर्नु होइन। यो वास्तवमा पवित्र आत्मालाई तपाईंद्वारा बोल्न र तपाईंद्वारा काम गर्नका लागि अझ धेरै मौकाहरू दिनुजस्तै हो, किनकि के भइरहेको छ भन्ने कुरा तपाईं स्पष्ट बुझ्नुहुन्छ।

यदि तपाईं मस्तिष्क सर्जनकहाँ जान पर्यो भने तपाईं त्यस्तो सर्जन खोज्नुहुन्छ जसले मस्तिष्कको बारेमा अध्ययन गरेर सबै कुरा जानेका र मस्तिष्कको शल्यक्रिया पनि गर्न जानेको हुन्छ। तपाईं भर्खरै त्यो काम गर्ने कोसिस गरिरहेको डाक्टरकहाँ जान चाहनुहुन्छ।

तपाईंसँग एउटा बोलावट र सेवकाइ छ। तपाईं विशेष प्रकारका मानिसहरूसँग काम गर्दैहुनुहुन्छ। तपाईंले विशेष प्रकारका कार्यक्रमहरू गर्दैहुनुहुन्छ।

तपाईंले जे गर्नुहुन्छ त्यस विषयमा अध्ययन गर्नुहोस्, सिक्नुहोस्, होसियार बन्नुहोस्, र त्यसबारे धेरै ज्ञान प्राप्त गर्नुहोस्। त्यसो गरेर तपाईंले पवित्र आत्मालाई तपाईंको दिमागमा ठूलो संसाधन दिइरहनुभएको हुन्छ, जसको कारण तपाईं स्पष्ट रूपमा सोचन र सुन्न सक्नुहुन्छ र तपाईंले बुद्धिमा बढिरहनुभएकोले साँच्चै असल निर्णयहरू गर्न सक्नुहुन्छ।

त्यहाँ येशू बढ्नुभयो भन्ने एउटा सामान्य कुरा छ, त्यो भनेको उहाँ वास्तवमा आफ्नो शारीरिक कदमा बढ्नुभयो भन्ने हो।

येशूका लागि उहाँको भौतिक पहिचान र उहाँको भौतिक शरीरमा ध्यान दिनु महत्वपूर्ण थियो।

प्रायः हाम्रो नेतृत्व र हाम्रो सेवकाइमा हामी आफ्नो भौतिक शरीरलाई येशूले झैं सम्मान गर्दैनौं र ध्यान दिंदैनौं।

हामीले बुझ्नुपर्छ, भौतिक शरीर परमेश्वरका लागि धेरै महत्वपूर्ण हुन्छ। यो उहाँको विचार थियो। उहाँले सबै मानव जातिका लागि आफ्नो स्वरूप प्रकट गर्न चाहनुहुन्थ्यो। त्यसैले उहाँले आफ्नै स्वरूपमा नर र नारी सृष्टि गर्नुभयो। शरीर साँच्चै परमेश्वरका लागि महत्वपूर्ण छ। शरीर परमेश्वरका लागि यति महत्वपूर्ण छ कि उहाँले भन्नुहुन्छ कि हामी भयानक र अचम्मरीतिले बनाइएका छौं अनि परमेश्वरले तपाईंको शरीरलाई कसरी हेर्नुहुन्छ र तपाईं आफ्नो शरीरलाई कसरी हेर्नुहुन्छ भन्ने कुरा नबुझेसम्म परमेश्वरमा तपाईंको सुन्दरता र पहिचान कहिल्यै बुझ्न सक्नुहुनेछैन। धेरै मानिसहरू ऐनामा हेर्छन् र जब तिनीहरू आफ्नो शरीरलाई हेर्छन्, तिनीहरू शर्म अनुभव गर्छन् र त्यसबाट बचनका निम्ति तुरुन्त त्यहाँबाट हिंडिहाल्छन्। तर परमेश्वरले तपाईंलाई सुन्दर देख्नुहुन्छ र उहाँले शरीरलाई दिनुभएको महत्वलाई तपाईंले बुझ्नुपर्छ। उहाँले तपाईंलाई कसरी सृष्टि गर्नुभयो भन्ने कुरा केही नबुझी तपाईं स्त्रीष्टमा को हुनुहुन्छ भन्ने कुरा कहिल्यै थाहा पाउनुहुनेछैन। शरीर परमेश्वरका लागि यति महत्वपूर्ण छ कि उहाँले आफ्नै लागि एउटा शरीर सृष्टि गर्नुभयो, अनि परमेश्वरका पुत्र मानिसको शरीरमा तपाईं र मजस्तै भौतिक शरीरमा आउनुभयो। शरीर यति महत्वपूर्ण छ कि जब येशू मर्नुभयो र पुनरुत्थान गर्नुभयो, उहाँ केवल एउटा आत्मिक प्राणी हुनुहुन्नथियो। उहाँको एउटा शरीर थियो। शरीर परमेश्वरका लागि यति महत्वपूर्ण छ कि अनन्तकालमा हामीसँग शरीरहरू हुनेछन्। ती शरीरहरू नयाँ शरीरहरू हुनेछन्, जुन सुन्दर शरीरहरू हुनेछन्, तापनि ती भौतिक शरीर हुनेछन्। हामी डिजिटल प्राणी मात्र हुनेछौं। त्यसैले म भन्छु, यी सबै कुराले शरीरको मूल्य र महत्व बुझाउँछ। व्यावहारिक रूपमा, यो पनि धेरै महत्वपूर्ण छ, कि जब तपाईं राम्रोसँग सुत्नुहुन्छ र आफ्नो शरीरलाई आराम दिनुहुन्छ, तब प्रभुको आवाज सुन्न साँच्चै कठिन हुन्छ।

जब तपाईं राम्रोसँग खाइरहनुभएको हुँदैन र जब तपाईंको शरीरले परमेश्वरले चाहनुभएको जस्तो प्रकारले काम गरिरहेको हुँदैन, तब परमेश्वरले तपाईंलाई दिनुभएको सेवकाइ पूरा गर्ने ऊर्जा पाउन धेरै गाह्रो हुन्छ। लूका 2 अध्यायमा भनिएको छ, कि येशू उहाँको शारीरिक कदमा बढ्नुभयो।

तपाईंलाई थाहा छ, बाइबलले यस्तो शिक्षा दिंदैन, तर कहिलेकहीं म सोच्ने गर्छु कि उहाँले क्रूसको सामना गर्नुहुने क्रूरता र उहाँलाई क्रूसमा टाँग्नअघि उहाँलाई गरिने कुटपिट र कोर्बाजी सहनका निमित्त उहाँको शरीर बलियो हुनुपर्छ भनेर उहाँले जान्नुहुन्थ्यो कि!

शरीर परमेश्वरका लागि महत्त्वपूर्ण छ। यो हाम्रा लागि पनि महत्त्वपूर्ण हुनुपर्छ।

त्यसैले तपाईंले आफ्नो भौतिक शरीरलाई हेर्दा त्यसलाई राम्रोसँग व्यवहार गर्नुहोस्। त्यसबारे सचेत हुनुहोस् र स्वस्थ रहनुहोस् र स्वस्थ बन्नुहोस्, किनकि परमेश्वरले हाम्रा सबै आत्मा, मन, शरीर, हृदय, आत्मा, सबै एकसाथ जोडेर सृष्टि गर्नुभएको छ। हाम्रो शरीरको महत्त्व छ र त्यसले उहाँको महिमा गर्दछ।

त्यसपछि त्यो पदले उहाँ परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्नुभयो पनि भन्दछ। यसको अर्थ उहाँ आत्मिक रूपमा बढ्नुभयो। उहाँ बुद्धिमा, मानसिक रूपमा, ज्ञानमा बढ्नुभयो। उहाँ बुद्धिमान् हुनुभयो। उहाँ शारीरिक कदमा बढ्नुभयो, उहाँले शरीरद्वारा जे गर्नुपर्थ्यो त्यो गर्न शारीरिक रूपमा उहाँ बढ्नुभयो। उहाँ परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्नुभयो। उहाँ आत्मिक रूपमा बढ्नुभयो।

यो मेरो लागि एक आकर्षक विचार हो। परमेश्वरका पुत्र पितासँग घनिष्ठतामा बढ्दैजानुभयो।

उहाँले हामीलाई देखाउनुभएको नमुना धेरै महत्त्वपूर्ण बन्छ, त्यो हो हामीले हाम्रो आत्मिक निर्माण र हाम्रो आत्मिक विकासलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ। मैले यो धेरै पटक सेवकाइका अगुवाहरूले, विशेष गरी युवाहरूले गरेका देखेको छु।

तपाईं सेवकाइमा सुरु गर्नुहुन्छ र तपाईंसँग ठूलोला मागहरू गरिन्छ। ती मागहरूमा एउटा धेरै समय दिनुपर्ने मागहरू पनि हुन्छन्। गर्नुपर्ने कामहरू धेरै हुन्छन्। अनि आज, यो हप्ता पूरा गर्नुपर्ने मागहरू हुन्छन्। यी कामहरू गरिनुपर्छ। जब हाम्रो जीवनमा यस्तो अवस्था हुन्छ, त्यस बेला सबैभन्दा पहिले बलि चढ्ने भनेको येशूसितको हाम्रो सम्बन्ध, अर्थात् परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्ने कुरा नै हुन्छ। किनकि हामीसँग अहिले रहेको सम्बन्धले हामीलाई केही समयसम्म टिकाउन सक्छ। हामी आफ्नो मनमा सधैं यस्तो सोचिरहेका हुन्छौं, "अहो, तपाईंलाई थाहा छ, म चाँडै शबाथका निमित्त समय निकाल्नेछु। म चाँडै प्रार्थना गर्नेछु र बाइबल पढ्नेछु।"

तर त्यो चाँडै भनेको समय कहिल्यै नआएको जस्तो लाग्छ। यदि तपाईं होसियार हुनुभएन भने तपाईंको हृदय सुक्न थाल्छ र तपाईंको आत्मा सुक्खा हुन थाल्छ। येशूलाई उहाँले हरप्रकारका आत्मिक कठिनाइहरूको सामना गर्नुहुनेछ भनी थाहा थियो। त्यसैले सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा, व्यक्तिगत वृद्धि र व्यक्तिगत विकास, परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्दैजानु हो। हामी सबै कुराभन्दा आत्मियतालाई महत्त्व दिने अगुवाहरू हुनुपर्दछ। किनकि सबैभन्दा पहिलो र महत्त्वपूर्ण कुरा तपाईंको सेवकाइ मानिसहरूका लागि होइन। तपाईंको सेवकाइ कुनै कार्यक्रम वा संस्थाका लागि होइन। तपाईंको सेवकाइ परमेश्वरका लागि हो। सेवकाइ भनेको यही हो। यदि हामीले येशूको नमुना पछ्याउँछौं भने त्यो अझ बुद्धिमान् बन्नु र किताबहरू पढ्नु र सुन्ने सामग्रीहरू सुन्नु मात्र होइन। यो केवल हाम्रो भौतिक शरीरमा राम्रो हुने विषय होइन, तर यो परमेश्वरको अनुग्रहलाई प्राथमिकता दिने कुरा हो।

यसरी नै हामी सधैं बढ्न चाहन्छौं। यदि तपाईं जिम (व्यायामशाला)मा जानुहुन्छ र तपाईं निश्चित व्यायाम गर्नुहुन्छ भने, तपाईंको शरीर यस्तो हुन्छ कि जुन व्यायाम गर्न छ महिना अघि तपाईंलाई गाह्रो हुन्थ्यो त्यो अब सजिलो हुन्छ। त्यसैले तपाईंले अब नयाँ प्रकारको व्यायाम खोज्नुपर्छ, जसले तपाईंलाई बढ्दै जान चुनौती दिन्छ। सेवकाइ नेतृत्वमा, जब परमेश्वरसँगको हाम्रो घनिष्ठताको कुरा आउँछ तब यो कुरा महत्त्वपूर्ण हुन्छ। तपाईं एक स्थानमा पुग्नुहुन्छ जहाँ तपाईं बाइबल पढ्नुहुन्छ, प्रार्थना गर्नुहुन्छ, तपाईंसँग एक निश्चित स्तरको आत्मियता, परमेश्वरसँगको अनुग्रह हुन्छ। तर त्यसपछि तपाईंले त्यो सीमा केही बढाउनुपर्छ। म

उहाँलाई अझ धेरै जान्न कसरी बढ्न सक्छु? म उहाँसँग अझ नजिक हुन कसरी बढ्न सक्छु? म कसरी उहाँलाई अझ ठूलो महिमा दिन सक्छु? तपाईंले त्यो सीमा बढाउँदै लैजानुपर्छ। येशूले परमेश्वरको अनुग्रहमा झन्-झन् बढी निरन्तर बढ्दै जानुभयो।

त्यसपछि अन्त्यमा, एक स्त्रीष्टियन अगुवाहरूको रूपमा यो यस्तो कुरा हो जसलाई हामी प्रायः पूर्ण रूपमा बेवास्ता गर्छौं- येशू मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्नुभयो। उहाँ परमेश्वरसित उहाँको सम्बन्धमा, उहाँको शारीरिक स्वास्थ्यमा र उहाँको मानसिक क्षमतामा मात्र बढ्नु भएन।

येशूलाई उहाँको व्यक्तिगत विकास नमुनाको हिस्सा सामाजिक थियो भन्ने थाहा थियो।

यो सम्बन्धमा नै उहाँले हामी सबै मानिसहरूसँग कसरी बातचित गर्छौं त्यस तरिकामा हामी बढ्नुपर्छ भनी जान्नुभयो। मानिसहरूसित व्यवहार गर्ने कलामा हामी अझ राम्रो हुनुपर्छ। हामीले मानिसहरूलाई बुझ्ने कुरामा राम्रो हुनुपर्छ। हामी मानिसहरूलाई चिन्ने कुरामा अझ राम्रो हुनुपर्छ। हामी सुन्न र उत्तम प्रश्नहरू सोध्न अझ राम्रो हुनुपर्छ। हामी जुन बातचित गर्छौं त्यसलाई ठूलो महत्त्व दिनुपर्दछ।

त्यसैले हामी आफैलाई अझ राम्रो हुने यो बाटोमा लगाउँछौं। प्रेरित अध्याय 13 अध्यायमा एक ठूलो तस्वीर छ, पाँच वा छ जना मानिस एउटा कोठामा भेला भएका छन्। बारनाबास र शाऊल त्यहाँ अरू केही व्यक्तिसँग छन्। तपाईं त्यसलाई मानिसहरूको एउटा झुण्ड भन्न सक्नुहुन्छ। तिनीहरू भेला भएर परमेश्वरको आराधना गरिरहेका छन् र तिनीहरूले परमेश्वरको वचन पढिरहेका छन्। अनि तिनीहरूले बारनाबास र शाऊलमाथि हात राख्छन् र तिनीहरूलाई प्रचार कार्यमा पठाउँछन्। मैले यो 13 अध्यायको चित्रलाई अध्यायको सुरुमा आत्मिक साथीहरूलाई ईश्वरीय उद्देश्यका लागि पवित्र भेटघाटहरू गरेको रूपमा वर्णन गरेको छु। यी साथीहरू थिए, तर तिनीहरू आत्मिक साथीहरू थिए, तर तिनीहरूले यो पवित्र भेटको बारेमा बताइरहेका थिए। तिनीहरू त्यो कोठामा परमेश्वरसँग भेटिरहेका थिए, तर त्यहाँ त्यसको एउटा ईश्वरीय उद्देश्य थियो। तिनीहरूले पावल र बारनाबासलाई बाहिर पठाउँदैथिए। येशूको वृद्धिको नमुनामा उहाँ मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्नुभयो भनिएको छ, मलाई लाग्छ कि यसले हामीलाई प्रेरित 13 अध्यायबाट यो तस्वीर दिइरहेको छ।

स्त्रीष्टियन अगुवाहरूको रूपमा हाम्रा लागि परमेश्वरको इच्छा हामीसँग आत्मिक साथीहरू होस्, ताकि हाम्रो एकसाथ यस्ता पवित्र भेटघाटहरू होस् र त्यहाँ ईश्वरीय उद्देश्य होस् भन्ने छ। तपाईं यसलाई कसरी बढ्न आवश्यक छ भनेर मूल्याङ्कन गर्ने साधनको रूपमा प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ? म कसरी अझ राम्ररी येशूको नमुना पछ्याउन सक्छु?

येशू यी चार क्षेत्रमा बढ्नुभयो। उहाँ आफ्नो ज्ञानमा, बुद्धिमा बढ्नुभयो। उहाँ शारीरिक कद बढ्नुभयो। उहाँले जुन कुरा सहनु पर्थ्यो त्यसका निमित्त आफ्नो शरीरलाई वास्ता गर्नुभयो। उहाँ परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्नुभयो। त्यो उहाँका निमित्त उच्च प्राथमिकता बन्यो। उहाँको आत्मियता सधैं बढ्दैजाँदैछ। उहाँ अरू मानिसहरू, आत्मिक साथीहरू, ईश्वरीय उद्देश्यका लागि पवित्र भेटघाटमा भाग लिँदै उनीहरूको अनुग्रहमा बढ्नुभयो।

मलाई लाग्छ, यी चार क्षेत्रहरू अर्को एउटा पदमा पनि झल्किएको छ जुन सबै सुसमाचारका पुस्तकहरूमा पाइन्छ, जहाँ बाइबलले हामीलाई आफ्नो मन, हाम्रो शरीर, हाम्रो हृदय र हाम्रो प्राणले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ भन्दछ।

यसले येशूको नमुना झल्काएको जस्तो देखिन्छ, व्यक्तिगत विकास वास्तवमा हाम्रो बुद्धि, हाम्रो शरीर, हाम्रो आत्मिक घनिष्ठता र हाम्रा सम्बन्धहरूद्वारा स्त्रीष्टलाई प्रेम गर्नु हो। अब, म तपाईंलाई आफ्नो व्यक्तिगत विकास नमुनामा अगाडि बढ्नका निमित्त केही व्यावहारिक सल्लाहहरू दिन्छु। तपाईंले चारैवटा एक समान रूपले गर्न सक्नुहुन्न। हाम्रो जीवनमा समय(मौसम)हरू छन्। मौसममा ध्यान दिनुहोस् र तपाईंलाई मार्गदर्शन

गर्न पवित्र आत्मालाई मौका दिनुहोस्। तपाईं जुन समयमा हुनुहुन्छ त्यसमा यी चारमध्ये कुन एउटालाई तपाईंले प्राथमिकता दिनुपर्छ, जसको कारण तपाईं त्यसको विकासमा साँच्चै ध्यान दिन सक्नुहुन्छ? यो गर्न तपाईं पर्याप्त समय लिनुहोस्। त्यो बिस्तारै गर्नुहोस्। मैले तपाईंलाई लूका २ अध्यायमा येशू 'बढ्दै जानुभयो' भन्ने पदमा बताएझैं त्यो वाक्यांश एक निरन्तर क्रिया हो। उहाँ बढ्न कहिल्यै रोकिनुभएन। तपाईंको अगाडि बढ्नका लागि तपाईंको सारा जीवन बाँकी छ। यसैले ठीक गतिमा तपाईंको वृद्धि गर्दैजानुहोस्। त्यो एउटा आराधनाको कार्य हो।

यो सुन्दरताको एक कार्य हो। यो प्रेमको कार्य हो। आफैलाई फराकिलो बनाएर बढाउनुहोस्।

अरू सँगसँगै बढ्नुहोस्। येशूले हामीलाई एउटा नमुना दिनुहुन्छ। उहाँले आफै नगर्नुभएको काम हामीलाई गर्न लाउनुहुन्छ। तपाईंको बुद्धिमा बढ्नुहोस्। तपाईंको शारीरिक कदमा बढ्नुहोस्। परमेश्वरसँग तपाईंको घनिष्ठतामा बढ्नुहोस्। अरू सँगको तपाईंको सम्बन्धमा बढ्नुहोस्। जब तपाईं त्यसो गर्नुहुन्छ, तपाईं येशूको पाठमा सुगन्धित अत्तर घस्ने महिलाजस्तो बन्नुहुनेछ।

तपाईंले उहाँका निमित्त एउटा सुन्दर कुरा गर्नुहुनेछ, किनकि तपाईंले आफैलाई एक जिउँदो बलिको रूपमा उहाँमा अर्पण गर्नुभएको छ।

यसद्वारा उहाँको ठूलो महिमा हुनेछ र यसले तपाईंलाई ठूलो आनन्द दिनेछ।